

KS. TOMASZ HORAK

WIARA PROROKÓW

RORATY Z AGATĄ I SZYMONEM

WYDAWNICTWO WAM
KRAKÓW 2010

© Wydawnictwo WAM, 2010

Redaktor:
Barbara Cabała

Projekt okładki i stron tytułowych:
Andrzej Sochacki

Płyta w formacie mp3.
Do odtwarzania w komputerze lub dowolnym odtwarzaczu mp3.

W nagraniu udział wzięli:
Agata: Julia Bochenek
Szymon: Jacek Róg
oraz

Grzegorz Juras, Dorota Bochenek, Krzysztof Bochenek, Tadeusz Łomnicki,
Anna Piróg-Karaszkiewicz, Anna Branny, Mateusz Ptak

Redakcja na potrzeby nagrania i prowadzenie projektu:
Renata Zając

Tekst piosenki i muzyka:
ks. Tomasz Horak

Aranżacja piosenki:
Paweł Nawrocki

Śpiew:
Anna Branny, Przemysław Branny

Realizacja nagrania:
Paweł Nawrocki

Montaż i udźwiękowienie:
Rafał Ptak

Muzyka:
The Mix Signature Collection © Sound Ideas
oraz muzyka z archiwum Studia Inigo

NIHIL OBSTAT. Przełożony Prowincji Polskiej Południowej Towarzystwa Jezusowego
ks. Wojciech Ziółek SJ, prowincjał, Kraków, dn. 19 sierpnia 2010 r., l.dz. 272/2010.

ISBN 978-83-7505-681-5

WYDAWNICTWO WAM
ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków
tel. 12 62 93 200 • faks 12 42 95 003
e-mail: wam@wydawnictwowam.pl
www.wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY
tel. 12 62 93 254-256 • faks 12 43 03 210
e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA INTERNETOWA
tel. 12 62 93 260, 12 62 93 446-447; faks 12 62 93 261
e.wydawnictwowam.pl

Drukarnia Wydawnictwa WAM; ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

WPROWADZENIE

Założenia treściowe i metodyczne

Podstawowym założeniem prezentowanych materiałów jest **wierność duchowi adwentu** i treści liturgii słowa przewidzianej w lekcjonarzu mszalnym. To kryterium nie wymaga uzasadnień ani wyjaśnień. Pierwsza część adwentu – do 16 grudnia – koncentruje się na spotkaniach z prorokami, głównie Izajaszem. W drugiej części adwentu – od 17 grudnia – są to już spotkania z postaciami z Ewangelii. Obecny jest także prorok czy literacko wprowadzone postaci anioła, przechodnia itp. Słuchowiska mają przybliżyć jakiś jeden aspekt danego czytania – oczywiście ten najbardziej adwentowy. Trudno nazwać to homilią (choć taką funkcję pełni słuchowisko), lepszym określeniem wydaje się „katecheza”. Forma słuchowiska to rozmowa Agaty i Szymona, literackich postaci spotykających Izajasza oraz inne wspomniane osoby. Spotkania są możliwe dzięki wehikułowi czasu, którym dysponują Szymon z Agatą. W jednym z początkowych dni pada wyjaśnienie, że tym wehikułem jest Biblia. Każde słuchowisko powinno być na żywo wprowadzone oraz podsumowane przez księdza przewodniczącego Mszy roratniej. Stosowna propozycja znajduje się w scenariuszu. Niektóre elementy mogą być dosłownie wzięte z konspektu, inne należałoby potraktować tylko jako pomoc. Czas trwania słuchowisk jest w zasadzie jednakowy (nie przekracza 5 minut), co jest ważne ze względów organizacyjnych.

Integralną częścią katechezy, choć przeniesioną na koniec Mszy, jest **słowo zycia**. Jest to krótki cytat biblijny lub krótka wypowiedź

syntetyzująca istotną myśl danego dnia. Pełni funkcję powtórzenia i utrwalenie treści katechezy. Ten krótki cytat powinien być wprowadzony żywym, dialogowanym słowem celebransa. Przygotowany tekst należy traktować jako podkładkę, gdyż wiele zależy od aktualnych okoliczności, nastroju dzieci, lokalnej tradycji, czasu itp. Słowo życia widnieje na codziennych **sprawdzianach**. W czasie kolorowania obrazka (należy zachęcać dzieci, aby czyniły to każdego dnia) przypomina treść katechezy. Może być wykorzystane także w czasie szkolnej lekcji religii jako utrwalenie z ostatnich dni – zakładamy współpracę duszpasterza i katechetów.

Ważną rolę pełni **piosenka**. Jej tekst i melodia są proste, łatwe, wchodzące w ucho, aby dzieci po trzech dniach śpiewały już z pamięci i na cały głos. Rezygnujemy z przebojowości na rzecz pedagogicznej użyteczności. Tekst może wydawać się banalny, ale jego zwyczajność i prostota służą codziennemu przypominaniu treści adwentu – jako oczekiwania pełnego wiary, oczekiwania, które wyrasta z historii i wciąż trwa. Czy refren stanie się częścią modlitwy parafian nie tylko na czas tegorocznych rorat? Oby tak było.

Motywy powracającym każdego dnia we wszystkich elementach scenariuszy jest **wiara**. I nawet wtedy, gdy słowo to nie pada, o nią chodzi. O odpowiedź, jaką Bogu daje człowiek. W czasie adwentu należałoby dodać: czekający na Boga człowiek. Stąd też tytuł prezentowanych materiałów: *Wiara proroków*. W domyśle: która jest także naszą wiarą. To wiara jest mostem przerzuconym ponad upływem czasu. Dzięki niej Agata i Szymon mogą rozmawiać z postaciami sprzed tysięcy lat. I nie o jakichś bajkowych sprawach, ale o problemach jednakowo obchodzących człowieka tamtych i naszych czasów.

Pewną metodyczną trudnością każdej celebracji liturgicznej jest wiekowe **zróznicowanie uczestników**. W czasie rorat szczególną grupę stanowią dzieci. Dlatego cała zewnętrzna oprawa scenariuszy jest ku nim skierowana. Choć i tu rozpiętość mamy ogromną – od przedszkolaków po gimnazjalistów. W treści słuchowisk każdego dnia znajdziemy też myśli skierowane do dorosłych, obecnych na

roratach. Podobnie w słowie życia – mimo jego zaadresowania do dzieci, jest treść głębsza, którą i dorośli będą przyjmować do siebie. Elementem ponadpokoleniowym jest piosenka.

Układ scenariuszy obejmuje adwent w jego maksymalnym czasowym wymiarze (tak jest w roku 2010). Można więc prezentowane materiały wykorzystać także w latach następnych. Na lata 2011 i 2012 podane są w odpowiednich miejscach konieczne modyfikacje.

Na ile udało mi się moje założenia zrealizować? Mam nadzieję, że czterdzieści z górą lat praktyki duszpasterskiej, katechetycznej i liturgicznej pozwoliło przygotować materiał dobry – choć na pewno nie doskonały. Chciałbym – i powinienem – wspomnieć mojego mistrza, od którego uczyłem się życia liturgią Kościoła, wierności jej duchowi, a także dokładności potrzebnej w przygotowaniu każdego jej elementu. Tym mistrzem był i jest dla mnie Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Jego wiara wciąż dla wielu ludzi jest takim mostem przerzuconym ponad upływem czasu.

Autor

Nowy Świątów,
w dzień św. Apostołów Piotra i Pawła roku 2010

ZAWARTOŚĆ MATERIAŁÓW

W materiale na każdy dzień znajdują się następujące elementy:

1. Wprowadzenie do liturgii Mszy świętej.
2. Katecheza do przeprowadzenia po odczytanej Ewangelii. Podstawę stanowi nagranie krótkiej audycji. Scenariusze oparte są na schemacie spotkań Szymona i Agaty odbywających podróży w czasie i spotykających proroków oraz inne osoby.
3. Modlitwa wiernych – nawiązująca do treści katechezy. Forma wszystkich formularzy jest klasyczna – to znaczy obejmująca cztery kręgi potrzeb: Kościół, społeczność ludzka, cierpiący, zgromadzeni. Każde wezwanie oparte na czytelnym schemacie: „Módlmy się za..., aby...”. Tekst modlitwy jest także na osobnych kartach, by można było rozdać uczestnikom do odczytania.
4. Słowo życia syntetyzujące i utrwalające treść katechezy. Jego miejscem w liturgii jest chwila przed rozestaniem. Słowo życia widnieje też na sprawdzianach poszczególnych dni.
5. Odrębnie w sprzedaży znajdują się sprawdziany, czyli konturowe obrazki do kolorowania na każdy dzień, nawiązujące do treści słuchowiska. Dodano także sprawdziany na niedziele, co jest postulatem wielu duszpasterzy. Rysunki na niedziele przedstawiają kolejno wielkie postaci adwentu: Izajasza, Jana Chrzciciela, Maryję, Józefa. Każdy jest perforowany, by po związaniu zebranych przez dziecko kart mogła powstać prosta książeczka.
6. Piosenka towarzysząca roratom. Na płycie znajdują się dwa nagrania: nagranie z tekstem [27] oraz nagranie podkładu instrumentalnego [28] do wykorzystania, gdy dzieci już opanowały tekst.

Tekst piosenki

Na niebie gwiazdeczek, jak tysiąc słońceczek,
A my na tę jedną wytrwale czekamy.

Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

Prorocy czekali, gwiazdy wyglądali.

A Bóg był tak blisko na ziemi, nie w niebie.

Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

Gabryjel zwiastował, świat się rozradował.

Dlaczego więc smutni chodzimy bez końca!

Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

Melodia

Adwentowa wiara Tomasz Horak

Na nie-bie gwiaz-de - czek jak ty-siąc sło-ne- czek

A my na tę jed- ną wy-trwa-le cze-ka - my.

O- czy jas- ne wia- rę moc- ną, daj, o Pa- nie nam.

O- czy jas- ne wia- rę moc- ną, daj, o Pa- nie nam.

PIERWSZY TYDZIEŃ ADWENTU

PONIEDZIAŁEK PIERWSZEGO TYGODNIA

Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

Wprowadzenie

Kochane dzieci, mamusie, tatusiowie, babcie i dziadkowie! Spotykamy się na pierwszej tego roku roratniej Mszy świętej. Czekamy. Jest nas tysiące i miliony chrześcijan czekających na spotkanie z Panem Jezusem. Tego roku w tym oczekiwaniu towarzyszyć nam będą Agata i Szymon, którzy odkryli, że mają niezwykle urządzenie – wehikuł czasu, dzięki któremu mogą odbywać podróże w daleką przeszłość. Razem z nimi poznamy bliżej ludzi, którzy przed wiekami czekali na Zbawiciela. Towarzyszyć nam będzie piosenka, której refren jest prośbą o wiarę. Bo w tym naszym oczekiwaniu wiara jest najważniejsza.

Katecheza

Zaczęliśmy adwent, dziś pierwsze roraty. Advent – to czas oczekiwania. Nie my pierwsi czekamy. Dlatego warto uruchomić wehikuł czasu i przenieść się o jakieś trzy tysiące lat wstecz. Co? Nie ma czegoś takiego, jak wehikuł czasu? Jest! Szymon i Agata z pomocą Profesora odkryli taki wehikuł. Wy też zacie to wspaniałe urządzenie. Tyle że nie wszyscy potrafią się nim posłużyć. Na każdej Mszy otwieramy nasz wehikuł czasu. W domu też go każdy z was ma. Nazywa się Biblia. Inaczej – Pismo Święte. Ale, ale... Pssst! Ja już coś słyszę, zaraz będzie słychać całkiem dobrze.

Nagranie 1 <START>

[Najpierw słychać jakieś sygnały, chrobot, jakieś pi-pi-pi, potem coraz wyraźniejsze wołanie Agaty]

AGATA: Szymon! Szymon, słyszysz mnie?

SZYMON: Słyszę całkiem dobrze. Ale pośpiesz się. Widzę jakiegoś bardzo ciekawego człowieka.

[Słychać jakiś szum, jakieś szuranie. Odgłosy cichną.]

AGATA: Uff! Jestem. Ty! Ale on zabawnie wygląda. Noo, może raczej zajmująco.

SZYMON: Agata! Zapomniałaś, że jest rok siedemset trzydziesty dziewiąty przed narodzeniem Pana Jezusa? Rozumiesz? Nasz wehikuł czasu działa i przenieśliśmy się tyle wieków wstecz!

AGATA: No dobrze, wiem, ale jakoś nie mogę się przestawić. Czekaj! Ojej! To odlecieliśmy prawie trzy tysiące lat? *[pauza]* Szymek, popatrz! Ale broda. Takiej w naszych czasach nie zobaczysz.

SZYMON: Broda jak broda. Ale popatrz na jego oczy... Jakby chciał nimi przewiercić te mury, nas i samo słońce. Takich oczu to w naszych czasach też nie widziałem.

AGATA: Może i tak. Ale to są oczy dobrego człowieka. Nawet jak kogo tym wzrokiem przewierci, to krzywdy nie zrobi. Wiesz? Od razu go polubiłam.

SZYMON: Jak wszystkie dziewczyny. Jeszcze nie wie, jak gość ma na imię, a już go lubi.

AGATA: A ty jak wszyscy chłopcy. Nie wiesz wszystkiego, a się mądrzysz. On ma na imię Izajasz, jest synem Amosa, znacznego obywatela Jerozolimy.

SZYMON: Szacunek! Ty jak zawsze jesteś obryta. A ja zapomniałem. Tak, to przecież Izajasz. Jeden z najsłynniejszych proroków.

AGATA: Spotkać prawdziwego proroka! I to takiego!

SZYMON: Proroka, który jest Głosem Najwyższego. On pewnie zaraz przemówi.

AGATA: Już przemówił. Słyszysz? On gada do siebie...

IZAJASZ [*jakby z oddali, z pogłosem*]:

Gdy Pan obmyje brudy Córy Syjońskiej
i z krwi przelanej oczyści Jeruzalem,
wtedy Pan przyjdzie spocząć na świętej górze.
Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską
do świątyni Boga Jakubowego!
Niech nas nauczy dróg swoich,
byśmy kroczyli Jego ścieżkami.

SZYMON: Gada do siebie?... Nie, to nie tak. On mówi do wszystkich o tym, co widzi tymi swoimi dziwnymi oczami. A pewnie i uszami słyszy.

[*Słysząc kroki, odgłosy ulicy i rozmów...*]

AGATA: Proroku! O czym ty mówisz? I do kogo? Tu, na jerozolimskiej ulicy?

IZAJASZ: Nareszcie ktoś o coś pyta! A gdzie mam mówić, jak nie na jerozolimskiej ulicy?! To tutaj będą się kiedyś działy największe dziw. Tutaj spotkają się niebo i ziemia. Ludzie i Bóg.

SZYMON: Proroku! Ale dlaczego Bóg i człowiek mają się spotkać na jerozolimskiej ulicy? Nie w świątyni?

IZAJASZ: Mogą i w świątyni, mogą i na ulicy. I nie tylko na jerozolimskiej. Już słyszę, jak Bóg mówi do setnika w Kafarnaum. A mówi: Przyjdę i uzdrowię! Jednego tylko potrzeba. Wiary! Takiej nawet małeńkiej wiary... Oczywiście, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

AGATA: Prorocy czekali, gwiazdy wyglądali.
A Bóg był tak blisko na ziemi, nie w niebie.
Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

SZYMON: Proroku, jak to się dzieje, że widzisz więcej i dalej niż inni? Że słyszysz słowa niewypowiedziane?

IZAJASZ: Wiesz, chłopcze, to nie ja widzę. To Bóg daje mi zrozumienie. On mówi do mego serca, a ja tylko staram się to wypowiedzieć słowami. Żeby inni też usłyszeli... Spieszę się trochę. Jutro spotkamy się tu znowu. Przyjdźcie tutaj. A w międzyczasie powtarzajcie słowa tej prośby: *Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!* <**STOP**>

KSIĄDZ: Powtarzajcie za mną:

Prorocy czekali, gwiazdy wyglądali. – *Prorocy czekali, gwiazdy wyglądali.*

A Bóg był tak blisko na ziemi, nie w niebie. – *A Bóg był tak blisko na ziemi, nie w niebie.*

Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam! – *Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!*

Piosenka [nagranie 27]

[Dobrze byłoby, gdyby dzieci znały piosenkę z katechezy...]

Modlitwa wiernych

Z wiarą setnika z Kafarnaum prosimy Jezusa, by powiedział jedno swoje wszechmocne słowo i uzdrowił słabości naszego świata.

1. Módlmy się za wszystkich chrześcijan, aby czas adwentu umocnił ich wiarę w dobroć i moc przychodzącego Zbawiciela.
2. Módlmy się za naszych duszpasterzy, aby swoją wiarą budzili wiarę w dzieciach, młodzieży i dorosłych.
3. Módlmy się za kierujących naszą gminą (miastem, dzielnicą), aby jednoczyli wysiłki mieszkańców w budowaniu dobra służącego wszystkim.
4. Módlmy się za chorych, aby nie tracili nadziei na powrót do zdrowia i znaleźli ludzi, którzy im będą mogli skutecznie pomóc.

5. Módlmy się za zmarłych..., aby Pan zaprosił ich na ucztę z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim.
6. Módlmy się za wszystkich uczestników dzisiejszych rorat, aby Pan dał nam oczy jasne i mocną wiarę.

Panie Jezu, nasz Zbawicielu, nie jesteśmy godni Twoich darów, ale rzeknij tylko słowo, a nasze dusze i nasz świat będzie uzdrowiony, jak sługa setnika z Kafarnaum. Tobie chwała na wieki wieków.

Słowo życia: Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!

Kogo spotkali Agata i Szymon? – *Proroka Izajasza.*

Kiedy to było? – *Więcej niż 2700 lat temu.*

Co jest wehikułem czasu Szymona i Agaty? – *Biblia, czyli Pismo Święte.*

Jakie słowa kazał im prorok powtarzać? – *Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!*

I to jest słowo życia na dziś: **Oczy jasne, wiarę mocną daj, o Panie, nam!**

SPIS TREŚCI

Wprowadzenie	7
Zawartość materiałów	11

Pierwszy tydzień adwentu

Poniedziałek pierwszego tygodnia	15
Wtorek pierwszego tygodnia	20
Środa pierwszego tygodnia	26
Czwartek pierwszego tygodnia	31
Piątek pierwszego tygodnia	37
Sobota pierwszego tygodnia	42

Drugi tydzień adwentu

Poniedziałek drugiego tygodnia	49
Wtorek drugiego tygodnia	54
Środa drugiego tygodnia	59
Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP	64
Czwartek drugiego tygodnia	70
Piątek drugiego tygodnia	76
Sobota drugiego tygodnia	81

Trzeci tydzień adwentu

Poniedziałek trzeciego tygodnia	89
Wtorek trzeciego tygodnia	94
Środa trzeciego tygodnia	99

Czwartek trzeciego tygodnia	104
Piątek trzeciego tygodnia	110

Ostatni tydzień adwentu

17 grudnia	117
18 grudnia	123
19 grudnia	129
20 grudnia	135
21 grudnia	141
22 grudnia	147
23 grudnia	152
24 grudnia – Wigilia Bożego Narodzenia	158
Układ kalendarzowy adwentu w latach 2010–2012	163